

Bønn og åndskamp ([Dan 10](#))
Dag Risdal - "Åndskampen i himmelrommet"

I kap. 10 i Daniels bok får vi åpenbart den uhyggelige åndskampen som skal finne sted innen de store verdensriker mot avslutningen av denne tid. I Daniels bok har vi nemlig åpenbaring om det som skal skje i fremtiden.

Daniel var en åndelig moden mann som levde i fortrolig samfunn med Herren. På denne tid hadde han hatt anledning til å reise tilbake til sin hjemby, Jerusalem. Men han kjente fortsatt Guds kall til å bli værende i Persia. Fra Herrens side var Daniel "strategisk" plassert - midt i et åndelig kampfelt - ved siden av tronen til verdensherskeren Kyros. Her skulle Daniel være et redskap for Herren. Herren hadde et trøstens budskap til sitt folk. Det gjaldt intet mindre enn en himmelsk åpenbaring om den åndskamp som skulle bli intensivert i tiden fremover og om Guds rikes seier over de onde åndsmakter (Dan 11 og 12). Det vil bli et generaloppgjør i ånde verdenen mellom Kristus og den store sjelefiende.

Dan 10 gir oss et gløtt inn bak forhenget i denne intense åndsstrid. Herren hadde nemlig et trøstebudskap om seier for Guds folk som han ville åpenbare for Daniel. Men Satan og de onde ånder søker å hindre at dette seiersbudskapet skulle bli åpenbart for Daniel. Dermed settes det inn en satanisk mot-aksjon! Sjelefienden søker å hindre at dette gledelige budskapet skal nå frem. I en periode på tre uker (21 dager) ble budskapet forsinket (Dan 10,1-3). Den onde søker altså å hindre at seiersbudskapet, ordet om korset, skal nå frem!

*

Vi ser at da Paulus ville forkynne evangeliet i Tessalonika, skjedde det samme, "*men Satan hindret oss*" ([1 Tess 2,18](#)). Hvis du gjennom Guds Ånd har fått åpenbart et gledelig og rikt budskap om Jesu seier på Golgata kors, setter den onde alt inn på å hindre deg i å vitne om dette. En klar parallell til dette så vi under siste verdenskrig. Da var det forbudt i Norge for nordmenn å beholde sin radio. Fienden ville hindre dem i å lytte til de alliertes fremgang og seier på alle fronter! Jo viktigere trøstebudskapet til Guds folk er, dess større motstand kommer fra Sjelefienden. Den onde har mange "støysendere" som vil forstyrre Jesu trøstebudskap.

Vi er mest opptatt av de synlige hendinger på det ytre, historiske plan. Men bak den ytre, synlige verden ligger en usynlig, åndelig og evig virkelighet ([2 Kor 4,18](#)). Det er innen dette usynlige plan at den virkelige åndskamp mellom Kristus og Satan for fullt pågår. Og det er her vår evighet avgjøres. Det som foregår i den usynlige verden er enda mer betydningsfullt enn de ytre ting vi kan registrere. Bibelen vil føre oss bak de ytre hendinger og åpenbare for oss den sanne, åndelige virkelighet.

Det dreier seg om de store realiteter: enten evig liv ved troen på Jesus eller evig fortapelse gjennom vantro (Joh 3,36). Dette er realiteter som ikke fremgår gjennom de ytre, synlige ting, men som må åpenbares av Guds Ånd. Det pågår altså en kamp i den usynlige ånde verden som står bak de ytre hendinger. Vi må til Ordet for å få lys over dette ([Jes 8,20](#)).

Mange har gjort kampfulle erfaringer her. Sjelefienden søker å hindre deg i å få lys over evangeliet så du ikke skal bli frelst. Vil du ha en stille bønnestund med Jesus - for å be om lys og nåde, hva skjer da? Ofte settes det inn hindringer og forstyrrelser nettopp da Den onde er i målbevisst arbeid!

*

Noe av det som engasjerer oss ved åpenbaringen her i Dan 10, er sammenhengen mellom de troendes utholdende bønn og den åndelige strid som pågår i himmelrommet: "*Be til enhver tid i Ånden med bønn og påkallelse. Vær årvåkne i dette, med all utholdenhet i bønn for alle de helligel*" ([Ef 6,18](#)).

Bønn er uten tvil kamp og strid: "*Jeg formaner dere, brødre, ved vår Herre Jesus Kristus og ved Åndens kjærlighet: Strid sammen med meg i deres bønner for meg til Gud*" ([Rom 15,30](#)). Den som

er i anfektelse og mørke vil få mer lys i Ordet og mer bevissthet i kallet gjennom bønn. Dette var situasjonen for Daniel. Han ble stadig mer avhengig av Herren gjennom Ordet og bønner. Det fremgår tydelig av [Dan 10,1-3](#).

Dan 10 åpenbarer hemmeligheter. Daniels bønnestríd i tre uker (21 dager) utløste en intens kamp mellom åndsmakter i himmelrommet. Daniels utholdenhet i bønn virket inn på resultatet. Til sist ble det seier for lysets makter! (Dan 10,1-3).

En viktig detalj i innledningen til Dan 10 bør vi merke oss: "...*Dette ordet er sant, og det varsler stor trengsel. Han merket seg ordet og gav akt på synet.*" I en tid da tidsånden og bibelkritikken har fått innflytelse, bør vi merke oss slike ord som dette!

Det var overbevisningen om Ordets sannhet som utløste bønnestríden gjennom tre uker i Daniels hjerte! ja, kunne Bibelens sannhet få brenne seg inn i hjertene våre, slik at vi ble overbevist i vår samvittighet om at her taler Guds Ånd! For om ikke Guds ord var sant, kunne vi legge all bønn og all misjon til side!

*

Daniel var åndelig våken, for det står: "*Han merket seg ordet og gav akt på synet*" (Dan 10,1). I tre uker hadde Daniel sørget. Han hadde avholdt seg fra kostelig mat, kjøtt og vin. Det var folkets skjebne som lå ham på hjertet (V 2-3). Daniel og hans venner benyttet tiden til bønn til den levende Gud. S. D. Gordon skildrer deres bønneliv: "De har tilbrakt en hel dag med å lese, overveie og be. Så har de ventet svar. Disse forbedere i den gamle tid var sterke i det å vente svar. Men det kommer intet svar fra Gud. En dag til, en tredje, en fjerde, en uke, og ennå intet svar. De fortsetter uten betenkning. To uker! Hvor lang en tid det må ha syntes dem! Tenk fjorten dager i forventning, uavlatelig ventende! Intet svar. Gud kunne likeså gjerne være død. Men Daniel lar seg ikke narre. Han er en gammel, erfaren beder. Han har ingen tanke på å holde opp. Han fortsetter, rolig, stadig. Det går tyve dager uten noen forandring. Så kommer den 21. dag, og dermed et svar!" (Så langt S.D. Gordon.)

Det overraskende bønnesvaret er skildret i Dan 10,4-12. En hånd rørte ved ham og det ble sagt: "Daniel, du høyt elskede mann! Gi akt på de ord jeg vil tale til deg" (v 11). Så kommer den personlige åpenbaringen til Daniel: "*Frykt ikke, Daniel! For fra den første dag du vendte ditt hjerte til å vinne forstand og til å ydmyke deg for din Guds åsyn, er dine ord blitt hørt. Og på grunn av dine ord er jeg kommet.*" (v 12).

Dette er en rik åpenbaring. Daniel har benyttet "sørgetiden" til å ydmyke seg for Gud. Han har fremført ord for Gud. Disse ord er hørt av himmelens Gud fra første stund (sml. [Dan 9,23](#)). Vi skal få komme frem med våre personlige ord - våre bønne-emner - for Gud. Sml. [Fil 4,6-7](#).

Vi får åpenbart hvorfor Daniel måtte vente i 21 dager før bønnesvaret kom: "*Perserrikets fyrste stod meg imot i tjueen dager. Men se, da kom Mikael, en av de fremste fyrstene, og hjalp meg...*" (10,13).

"Perserrikets fyrste" må ha vært en ond engel i Satans hær. Han har søkt å hindre Herrens sendebud å nå frem med budskapet om seier for Daniel. For Satan visste at det ville bety styrke for Guds rike om denne åpenbaring ble kjent for Daniel og Guds folk. Derfor ble det kamp i himmelrommet. Så måtte Mikael, en engel i Guds hær, komme til unnsetning, slik at Guds ord kunne nå frem til Daniel (10,13).

Mikael er en verneengel for Guds folk. Han kommer til hjelp og unnsetning når det blir åndskamp. Dette fremgår også meget klart av [Åp 12,7-11](#).

Vi får i Dan 10 åpenbart åndskampen - innenfra - i Guds ords lys. Herren har latt oss få se (åpenbart) stríden mellom mørkets fyrste og evangeliets seirende kraft (ordet om korset).

Herren vil gjennom dette gjøre oss våkne for at vi står uavlatelig i kamp og stríd mot ondskapens åndehær i himmelrommet ([Ef 6,12](#)). Hold ut i kampen for bønn er kamp. Bønn er anrop av Gud selv. Gud har englemakter til rådighet ([Matt 26,53](#)).

Den åpenbaring vi får her i Dan 10, er viktig å merke seg. Daniel har måttet vente på bønesvar i tre uker. I denne ventetid har det pågått en åndelig strid i himmelrommet mellom motsatte åndsmakter. Men det var neppe Daniel klar over.

Persia var på denne tid en "strategisk" kampsoner, fordi den gudfryktige Daniel var der. Han var et utvalgt redskap til å få åpenbart Ordet, ikke minst budskapet om seier. Daniel var en bønnens mann og en farlig mann for "høvdingen over luftens makter". Det ser ut som at Satan også kan flytte på sine "brikker" i sin motstand mot Jesus og Guds rike. Av den grunn ble en engle-offiser i Satans hær plassert i samme område som Daniel befant seg i. I Dan 10,13 kalles han for "Perserrikets fyrste". Dette viser at onde åndsmakter har sine engle-fyrster i forskjellige områder.

Fordi det profetiske budskapet om Kristi seier vil ha betydning for Guds rike og verdensmisjonen, mobiliserer Sjelefienden sine englefyrster mot Herrens sendebud, slik at budskapet blir forsinket eller ikke når frem i det hele tatt.

*

Mens Daniel var i bønn, og før han fikk bønesvar, arbeidet også Herren på sin måte. Se [Hab 2,1-3!](#) For i løpet av de tre ukene Daniel var i bønn, ble den sataniske hær nedkjempet i det området som Daniel befant seg i, slik at evangeliet om seier kunne bli åpenbart for Daniel. Burde ikke dette gi oss oppmuntring og forventning!

Når sjelefiendens makt er nedkjempet i et område, er det åpent for evangeliet. Til menigheten i Filadelfia lød budskapet: *"Jeg vet om dine gjerninger. Se, jeg har satt foran deg en åpen dør, og ingen kan lukke den igjen. For du har liten styrke, og har holdt fast på mitt ord og ikke fornektet mitt navn"* ([Ap 3,8](#))

Hvem er den himmelske skikkelsen som Daniel ser ved bredden av elven? (Dan 10,4-6). Beskrivelsen minner om skildringen av den herliggjorte Jesus som apostelen Johannes fikk møte på Patmos ([Ap 1,13-16](#)). Så den personen som Daniel fikk møte ved elven Tigris må være Jesus, Guds Sønn, før han ble menneske. I Daniels bok møter vi ham som en "gudesønn" ([3,25](#)) og "en som lignet en menneskesønn som kom med himmelens skyer" ([7,13](#)).

Her vil et naturlig spørsmål melde seg: Hvis dette sendebud var Jesus Kristus, hvorfor trengte han da hjelp av Mikael? (sml. Dan 10,13).

Her bør det understrekes at Herrens sendebud var Guds Sønn, før han ble menneske! For at Gud kunne vinne den avgjørende seier over Satan, synden og døden, måtte Guds Sønn først bli et menneske og dø på et kors. Det var *"for at han ved døden skulle gjøre til intet den som hadde dødens velde, det er djevelen"* ([Heb 2,14](#)). Det var på korset at Jesus seiret over synden, djevelen og alle onde åndsmakter. Se [Ef 1,19,21](#)

(Afsnit fra "Åndskampen i himmelrommet" - af Dag Risdal - Antikkforlaget 2001 - Shafan 02-02-15)
